

[Finansministeren.]

lemmer af folketinget. Om dette skal jeg sige, at da forslaget sidst var fremme, var et flertal her i tinget enigt om, at de gældende regler stort set havde virket rimeligt, men at justeringer på grundlag af de indhøstede erfaringer måske kunne være påkrævet. Flertallet var samtidig enigt om, at en eventuel revision lige- som tidligere burde begynde med drøftelser mellem præsidiet, partierne og finansministeren.

Som det vil være bekendt, har de gældende regler siden da været under overvejelse, og der har den 27. april i år været afholdt en drøftelse mellem præsidiet, gruppeformændene og mig. Regeringen finder, at overvejelserne bør fortsætte efter den plan, der blev aftalt på mødet den 27. april, og finder det derfor ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt her i tinget at realitetsbehandle fremskridtpartiets forslag. I denne forbindelse skal jeg minde om, at det har været fremført af socialdemokratiet, at vilkårene for folketingsmedlemmer, der har ansættelsesforhold uden for det offentlige, i givet fald burde undersøges.

Tredje punkt i fremskridtpartiets forslag vedrører ophævelse af den såkaldte »lex Philip«, og jeg skal sige, at regeringen ikke kan medvirke til gennemførelsen af dette forslag. Der kan næppe drages en så skarp sondring mellem funktionerne som folketingsmedlem og minister, at en så væsentlig lønmæssig konsekvens, som forslaget indebærer, vil være rimelig. Størrelsen af den løn, der skal knyttes til hvervet som minister, kan man selvfølgelig altid diskutere, men størrelsen af det egentlige ministervederlag er klart fastsat under en sådan hensyntagen til det folketingsvederlag, som en minister typisk tillige vil oppebære, at en gennemførelse af fremskridtpartiets forslag ville nødvendiggøre en revision af selve vederlaget.

Det fjerde punkt i beslutningsforslaget er et forslag om, at folkevalgte ikke skal tilkomme anden alderspension end den almindelige folkepension m. m. Da det hverken vil være hensigtsmæssigt eller muligt at behandle spørgsmålet om folkevalgte pensionsordning isoleret fra de øvrige pensionsproblemer, finder jeg ikke ved denne lejlighed anledning til at gå nærmere ind på dette spørgsmål, det har jeg gjort ved tidligere lejligheder. Det samme er i øvrigt tilfældet med de andre spørgsmål under dette punkt i forslaget.

Den femte del af beslutningsforslaget drejer sig om at ophæve tjenestemænds adgang til 30 dages årlig tjenestefrihed med løn til deltagelse i bl. a. kommunalpolitisk arbejde. Som man måske vil vide, har finansministeriet gennem nogen tid overvejet en revision af reglerne om tjenestefrihed i forbindelse med bl. a. kommunalpolitisk arbejde. Der er dels tale om en teknisk tilpasning til situationen, hvor reglerne har vist sig vanskelige at administrere, dels om en justering af reglerne som følge af stedfundne ændringer i arbejdstidsreglerne. De kommunale organisationer, med hvem en revision af de omhandlede regler forhandles, har samstemmende givet udtryk for, at de ikke finder en stramning af den pågældende 30 dages regel ønskelig eller nødvendig. Man har dog ikke direkte taget afstand fra visse tekniske justeringer, og overvejelserne og forhandlingerne videreføres på dette grundlag.

Herudover skal jeg blot tilføje, at spørgsmålet om tjenestemænds lønmæssige stilling ved deltagelse i kommunalpolitisk arbejde naturligvis må bedømmes under hensyn til resultatet af de overvejelser, der som tidligere nævnt foregår i folketingets præsidium med hensyn til tjenestemænds lønmæssige stilling ved medlemskab af folketinget.

Af de nævnte grunde skal jeg på regeringens vegne afvise fremskridtpartiets forslag til folketingsbeslutning.

Søren B. Jørgensen (S):

Som forslagsstillerne selv siger det i bemærkningerne, og som også finansministeren lige har gjort opmærksom på, er der her tale om en genfremsættelse. For enkelte punkters vedkommende tror jeg, det er tredje eller fjerde gang.

Hver eneste gang, fremskridtpartiet er kommet med forslag af denne art, har vi fra socialdemokratiets side givet udtryk for to ting. For det første at vi aldrig har afvist, og vi vil heller ikke denne gang afvise det, at der måske skal ske nogle justeringer på nogle af de områder, der peges på i forslaget.

Den anden ting er, at det har været vor opfattelse, at skal der ske ændringer, så må det ske efter den procedure, der hidtil har været anvendt, nemlig ved forhandling mellem partierne, i præsidiet og i udvalget for forretningsordenen. Vi har hidtil fundet, at det var den bedste måde at løse disse problemer på;